

[Hassing-Jørgensen.]

Skat af den Formue, som Aktierne repræsenterer. Men jeg har ofte tilraadet det, som sagt ikke af skattemæssige Grunde, men af den Grund, at det er en praktisk Form for Bevarelsen af en Virksomhed. Det er særdeles ofte Tilfældet, at dygtige Folk ikke har de rette personlige Arvtagere inden for deres snævre Familie, og saa er det en god Form for at beskytte en Virksomhed, som jo ogsaa beskæftiger et vist Antal Mennesker, at omdanne den til et Aktieselskab, uanset at det altsaa i mange Tilfælde medfører forøgede Skatteudgifter for den, som ejer Hovedparten af Kapitalen.

Den samme Uvilje hos den højtærede Finansminister, som kommer til Udtryk i denne Bestemmelse, genfinder man ogsaa i det særlige Lovforslag om midlertidige Ændringer i Ligningsreglerne, idet det her er paabudt, at Indehaverne af saadanne Aktier i deres Formueopgørelse skal opføre dem med mindst 80 pCt. af den til Aktiens Paalydende svarende Andel i Selskabets hele Formue. En saadan Beregning kan i mange Tilfælde være rigtig, og det er i særdeles mange Tilfælde Genstand for udtrykkelige Forhandlinger med Skattemyndighederne, hvilken Pris man skal ansætte for en større samlet Aktiepost. I nogle Tilfælde kan det altsaa være rigtig, men i andre ikke. Det afhænger af Likviditetsgraden og af forskellige andre Hensyn, hvorvidt man tør anse de henlagte Reserver for effektive, og her regner den højtærede Minister ikke alene med de faste Reserver, som han ellers i andre Forhold indskrænker sig til at regne med, her regnes med hele Selskabets Formue, ogsaa saadanne Beløb, som der muligvis om kort Tid kan blive Brug for at anvende, som f. Eks. Henlæggelser til Imødegaaelse af Risiko eller Overførsler til næste Aars Regnskab.

En saadan Formueopgørelse kan komme til at virke særdeles urimeligt i Forhold til det Udbytte, Selskabet giver, hvis det giver et beskedent Udbytte, og dette, at man i saadanne Selskaber giver et beskedent Udbytte, kan være særdeles vel begrundet i, at man f. Eks. ikke kan undvære Pengene, at man ikke vil laane. Saa kan den højtærede Finansminister hertil svare: Ja, saa kan de give et højere Udbytte, men det er jo altsaa netop, hvad den højtærede Minister ellers ikke kan lide. Jeg henstiller meget til den højtærede Finansministers Overvejelse, om der virkelig skulde være effektive Grunde til at behandle disse Familieaktieselskaber anderledes, end man behandler andre Aktieselskaber. I saa Fald

maatte den højtærede Minister nærmere begrunde dette.

Et særligt Afsnit i Forslaget omhandler de kooperative Virksomheder, og skønt der nu, som man synes at være enig om fra alle Sider, her foreligger Forslag om en Beskatning, som i Modsætning til den hidtil gældende ikke vil være helt uden Betydning, saa vil den næppe tilfredsstille Forretningsverdenen. Man har fra Forretningsverdens Side lagt overmaade megen Vægt paa at opnaa en Ligestilling paa dette Omraade mellem private Virksomheder og Brugsforeninger og Andelsselskaber, og det, skønt man maa indrømme, at det er særdeles vanskeligt at opstille rigtige Paralleller. Reglerne for den personlige Beskatning vilde virke ganske urimeligt, og i Sammenligning med Aktieselskaberne, som de nærmest ligner, mangler det ansvarlige Kapitalgrundlag.

Alligevel vilde det efter min Mening være betydningsfuldt, om man kunde finde en Ordning, som kunde skabe Tilfredshed paa begge Sider. De politiske Partier er vistnok alle stærkt delt paa dette Omraade, og det gælder ogsaa Det radikale Venstre. Derfor skal de Bemærkninger, jeg her har fremsat, kun tjene som Grundlag for en Drøftelse af dette Forhold i Udvalget, men jeg skal for mit personlige Vedkommende med stor Interesse imødesee de Forslag, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard bebudede vilde fremkomme fra konservativ Side.

I Afsnit D omtales Foreninger, Stiftelser, Korporationer og andre selvejende Institutioner. Det er ikke helt let at trænge til Bunds i de Bestemmelser, som findes i dette Forslag, og som skal sammenholdes med Skatteloven af 1922. Overskriften lyder jo i hvert Fald meget velhavende, om jeg saa maa sige, og jeg vilde finde Grund til i Udvalget nærmere at undersøge de Muligheder, som maatte være til Stede for gennem disse Institutioner og selvejende Virksomheder at finde Bidrag frem til at deltage i den almindelige Beskatning.

Til Slut skal jeg nævne §§ 20 og 37, som bestemmer, at den overordentlige Indkomst- og Formueskat ikke kan fradrages ved Ansættelse af Indkomstskat, hverken til Stat eller til Kommune, for det følgende Aar. Denne Bestemmelse har givet Anledning til megen Kritik i Dagspressen, og vi har ogsaa her i Dag hørt meget stærke Indvendinger mod dette Princip. Jeg for min Part er tilbøjelig til at finde, at den højtærede Minister har haft ganske Ret i dette Forslag. Jeg føler mig ikke fortrinnsvis